

potassъ saă chlorură de potassium și să să trăiasă în sasă
prin degradare și că renește al oxigenului.

Kristalele de chlorată de potassă sunt anhydru, nealterabile la aer. Solubilitatea acestei sărăii, determinată de D. Gay-Lussac, este reprezentată prin următoarele grămezi:

100 grame de apă la 0° iaă 3,33 de chlorată.

— la 15° 37 — 6,03 —

— la 24,43 — 8,44 —

— la 35,02 — 12,05 —

— la 49,06 — 18,98 —

— la 74,89 — 35,40 —

— la 104,78 — 60,24 —

Asta dă se vede că chloratul de potassă trebuie să
fie prăvîit ca o sape puțin solubilă în apa cea rece.

Kind chloratul de potassă este cărat, atunci disoluția sa să precipite azotatul de argintă.

Chloratul de potassă, cuprinzind și acid, acidul chlorică, ale cărui elemente sunt puțin stabilă, se descompune sănătosă într-o cărăușă, și trebuie să fie prăvîit ca un oxidant prea energetic. Disoluția de chlorată de potassă amestecată cu o cantitate mică de acid azotică este înțepătătoare și poate provoca săpături de oxidație.

O amestecătură de chlorată de potassă cu sulful săsă și phosphorul detină că violețea printr-o cărăușă. Se poate iată că în cărăușă se întâlnește, amestecătură de chlorată de potassă cu cinabru, sulfurul de potassium, saxarul, etc.

Chloratul de potassă, amestecat cu cărăușă și pesinos săsă și sulfu, se întâlnește kind se zice că acidul sulfică koncentrat.

Materialele oprinse nu azotate, întărzindu-se că chloratul de potassă se transformă de tot în apă și în acid carbonică.

Sarea aceasta se topesc că violețea kind se prezintă ca o cărăușă încandescentă.

Acidul sulfică descompunere la sprijinul chloratului de potassă, care ia numai de la o față galbenă prea închiisă, și